

Panium – Numero kahdeksan

Kolmannen linjan yleiskatsaus

Jeff Pippenger

2025-03-17

Seleukos III Keraunos hallitsi lyhyen aikaa kuninkaana vuosina 226–223 eKr., ennen kuin hänet salamurhattiin tai hän kuoli salaperäisissä olosuhteissa. Seleukos III oli Antiokhos III:n välitön edeltäjä. Nämä kaksi veljestä edustavat jakeen kymmenen ”poikia”, ja he edustavat Reagania ja Bushia vuonna 1989.

Mutta hänen poikansa varustautuvat sotaan ja kokoavat suuren sotajoukon; ja yksi niistä tulee varmasti ja tulvii yli ja käy läpi; sitten hän palaa ja varustautuu sotaan aina linnoitukseensa saakka. Daniel 11:10.

Kymmenes jae on kolmas rivi, ja se edustaa ”lopun aikaa” vuonna 1989. Se liittyy yhteen 11. luvun neljänneksikymmenennen jakeen ja Jesajan 8:8:n kanssa. Näiden kolmen jakeen yhteys osoittaa, että yhdestoista jae kuvaa nykyistä Ukrainan sota, jossa Putin ja Zelenskyi ovat ne vastustajat, joita yhdestoista jae esittää Raphian taistelussa. Kahdestoista jae osoittaa Ukrainan sodan jälkiseuraukset ja Putinin kohtalon. Jakeet kolmestatoista viiteentoista kuvaavat Paniumin taistelua.

Kymmenennen jakeen aiheena on ”lopun aika”, ja sopusoinnussa niiden periaatteiden kanssa, jotka liittyvät totuuden avaamiseen ”lopun aikana”, tämä jae, vaikka onkin vain yksi jae, sisältää lukuisia edustettuina olevia profeettallisia linjoja. Kymmenes jae osoittaa neljänneksikymmenennen jakeen kätketyn historian alun, mikä merkitsee kolmannen enkelin liikkeen ja sadanneljänkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen alkua.

Jae yhdistää 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennenkuudennen luvun seitsemän aikaa, sellaisina kuin ne on yksilöity näyssä, joka alkaa Jesajan kirjan seitsemännessä luvussa. Tämä yhteys merkitsee jumaluuden yhdistämistä ihmisyyteen, mikä on jumalisuuden salaisuuden päättäminen seitsemännen pasuunan soudessa, mikä on islamin kolmas voi.

Jae osoittaa vuoden 1989 lopun ajaksi, ja 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun seitsemän ajan yhteyden kautta se sisältää William Millerin perustavan totuuden sekä vuoden 1863 kapinan. Jae aloittaa neljänneksikymmenennen jakeen kätketyn historian. Sen vuoksi se on olennainen osa tiedon lisääntymistä, joka saapuu lopun aikana vuonna 1989, ja se aloittaa niiden ulkonaisten tapahtumien profeettallisen kuvauksen, jotka muodostavat neljänneksikymmenennen jakeen kätketyn historian, sekä yhteytensä kautta seitsemään aikaan se myös yksilöi sisäiset tapahtumat historiassa vuosien 1989 ja sunnuntailain välillä.

Luku kymmenen on koetuksen vertauskuva, ja jakeiden yhteys Jesajan seitsemännen luvun näkyyn korostaa totuuden ymmärtämistä.

Sillä Aramin pää on Damaskos, ja Damaskoksen pää on Resin; ja kuudenkymmenen viiden vuoden kuluessa Efraim murskataan niin, ettei se enää ole kansa. Ja Efraimin pää on Samaria, ja Samarian pää on Remaljan poika. Ellette usko, ette totisesti pysy lujina. Jesaja 7:8, 9.

Teitä ei vahvisteta, jos ette usko, että ”pää” edustaa pääkaupunkia (Samariaa ja Damaskosta) sekä kuningasta (Resiniä ja Remaljan poikaa Pekahia). Jos ette ymmärrä noita kolmea keskenään vaihdettavaa symbolia Jesajan kirjan kahdeksannen luvun kahdeksannen jakeen yhteydessä (joka on sama näky kuin seitsemäs luku), ette kykene tunnistamaan Putinia ja Venäjää etelän kuninkaaksi jakeissa yksitoista–viisitoista.

Niinpä katso, Herra nostattaa heidän ylitseen virran vedet, väkevät ja suuret, nimittäin Assyrian kuninkaan ja kaiken hänen loistonsa; ja se nousee yli kaikkien uomiensa ja tulvii yli kaikkien rantojensa. Ja se tunkeutuu Juudaan; se tulvii ja vyöryy yli, se ulottuu kaulaan saakka; ja sen siipien levittäytyminen täyttää sinun maasi avaruuden, oi Immanuel. Jesaja 8:7, 8.

Kymmenennen jakeen aiheena on kolmivaiheinen koettelemusprosessi, joka alkaa lopun aikana ja johtaa armonajan päättymiseen sunnuntilain yhteydessä.

Ja hän sanoi: Mene, Daniel, sillä nämä sanat pysyvät suljettuina ja sinetöityinä lopun aikaan asti. Monet puhdistetaan, valkaistaan ja koetellaan; mutta jumalattomat tekevät jumalattomasti, eikä yksikään jumalattomista ymmärrä; mutta viisaat ymmärtävät. Daniel 12:9, 10.

”Lopun aikana” Danielin kirja ”avataan”, ja kolmivaiheinen koettelemisen prosessi, jota ilmaistaan sanoilla ”puhdistetaan, valkaistaan ja koetellaan”, alkaa. ”Viisaat” ymmärtävät, ”jumalattomat” eivät ymmärrä. Heidän ymmärtämättömyytensä, samoin kuin heidän öljyn puutteensa kymmenen neitsyen vertauksessa, aiheuttaa heidän tuhoutumisensa.

Minun kansani tuhoutuu tiedon puutteen tähden. Koska sinä olet hylännyt tiedon, hylkään myös minä sinut, niin ettet enää ole minun pappini. Koska olet unohtanut Jumalasi lain, unohdan myös minä sinun lapsesi. Hoosea 4:6.

Sanat ”minun kansani” tarkoittavat liittokansaa, ja tämä liittokansa on hylättävä ja tuhottava ”tiedon puutteen” tähden. Sunnuntailaki Yhdysvalloissa on se tienviitta, jossa asiat unohdetaan tai muistetaan. ”Muista pyhittää lepopäivä” on siinä kohdassa nykyhetken totuus. Siellä Tyron portto muistetaan. Siellä Jumala Ilmestyskirjassa muistaa Babylonin synnit.

Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: Lähtekää siitä ulos, minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synneistään ettekä saisi osaksenne hänen vitsauksiaan. Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen vääryytensä. Kostakaa hänelle niin kuin hän on teille costanut, ja antakaa hänelle kaksinkertaisesti hänen tekojensa mukaan: siihen maljaan, jonka hän on täyttänyt, täyttäkää hänelle kaksin verroin. Ilmestys 18:4–6.

Juuri siinä lapset, eli Laodikean adventismin profeetallinen viimeinen sukupolvi, hävitetään. Juuri siinä ne, joita Daniel kutsuu ”jumalattomiksi”, osoittavat, että he olivat ”unohtaneet” Jumalan lain, ja se osa Jumalan laista, jonka he unohtivat, on Jumalan profeetalliset säännöt eli lait. Asiasyhteys osoittaa selvästi, että heiltä puuttuu se ”tieto”, joka lisääntyy, kun Danielin kirja avataan. Daniel asettaa vastakkain ”viisaat” ja ”jumalattomat”, ja Jeesus ”viisaat neitsyet” ja ”tyhmät neitsyet”.

Aamos yksilöi saman ryhmän ”kauniiksi neitsyiksi”, jotka eivät kykene löytämään sitä profeetallista sanomaa, jota itä, pohjoinen ja meret edustavat.

Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra Jumala, jolloin minä lähetän maahan nälän, en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän. Ja he harhailevat merestä mereen ja pohjoisesta aina itään asti; he juoksevat sinne tänne etsimään Herran sanaa, mutta eivät sitä löydä. Sinä päivänä kauniit neitsyet ja nuorukaiset menehtyvät janoon. Ne, jotka vannovat Samarian synnin kautta ja sanovat: Niin totta kuin sinun jumalasi, oi Dan, elää; ja: Niin totta kuin Beerseban tapa elää — he kaatuvat eivätkä enää koskaan nouse. Aamos 8:11–14.

Sanoma, jota he eivät voi löytää, kuvataan siinä, mistä he sitä etsivät, heidän ”harhaillessaan merestä mereen ja pohjoisesta aina itään asti”. Aamos sanoo, että nämä ”ihanaat neitsyet” ovat ”nälänhädässä”, joka koskee ”Herran sanan” kuulemista, ja että ”sinä päivänä he juoksevat sinne tänne etsimään Herran sanaa eivätkä sitä löydä”. Sanoma, joka avattiin Danielin kirjasta lopun aikana vuonna 1989 jakeen neljäkymmentä täyttymyksenä sekä myös luvun yksitoista jakeen kymmenen täyttymyksenä, esitetään tiivistetysti luvun yksitoista kahdessa viimeisessä jakeessa.

Mutta sanomia idästä ja pohjoisesta tulee häntä pelästyttämään; sentähden hän lähtee liikkeelle suuressa vihassa hävittääkseen ja perin juurin tuhotakseen monet. Ja hän pystyttää palatsinsa telttamajat merien välille pyhälle, ihanalle vuorelle; mutta hän tulee loppuunsa, eikä ole auttajaa hänelle. Daniel 11:44, 45.

Tyhmät, kauniit ja jumalattomat neitsyet, joilta puuttuu öljy, sekä idän, pohjoisen ja merien sanoma, ne, jotka hylkäsivät tiedon sekä Jumalan liiton ja lain, muistetaan Jumalan edessä sunnuntailain aikana. Jakeissa kymmenestä viiteentoista esitetään kolme taistelua. Erotan nämä kolme taistelua kolmeksi historiaksi, mutta yhdessä tarkasteltuina ne muodostavat myös yhden linjan, sillä jae kymmenen avaa ”lopun ajan” ja siten käynnistää kolmivaiheisen koetuksen.

Kymmenes jae liittyy 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun seitsemään aikaan ja siten adventismin perustuksiin sekä William Millerin työhön. Kolmiportaisen etenemisen toinen askel on visuaalinen koetus, joka alkoi, kun yhdestoista jakeen valo ja Ukrainan sota avautuivat. Toinen koetus on visuaalinen ja kuvaa koetusta, joka koskee kykyämme tunnistaa ajankohtaiset tapahtumat Jumalan profeetallisen sanan valossa. Kolmas koetus on viidennentoista jakeen Paniumin taistelu, jossa Simon Barjonan nimi muutettiin Pietariksi, ja näin merkittiin sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöiminen juuri ennen kuin koetusaika päättyy kuudennentoista jakeen sunnuntailaissa.

Kun tarkastelemme Antiochus Magnuksen esiintymistä jokaisessa niistä kolmesta taistelusta, joita jakeet kymmenen, yksitoista ja viisitoista kuvaavat, näemme myös jakeiden yhdeksästä kuuteentoista historian: Raamatun profetian väärän profeetan nousun ja lankeemuksen.

Jakeet yhdestä neljään yksilöivät lohikäärmeen vallan nousun ja lankeemuksen. Jakeet yhdeksän ja kymmenen yksilöivät vastaavasti vuodet 1798 ja 1989, ja siten jakeet yhdeksästä kuuteentoista yksilöivät väärän profeetan nousun ja lankeemuksen. Jakeet neljäkymmentä–neljäkymmentäviisi kuvaavat pedon nousua ja lankeemusta. Jakeet yhdeksän ja kymmenen vastaavat myös jakeen

neljäkymmentä kahta ”lopun aikaa” vuosina 1798 ja 1989.

Sisar White ilmoittaa meille selvästi, että ”lopun ajan” väärin ymmärtäminen aiheuttaa hämmennystä siinä, mihin profetioita tulee soveltaa.

”Monet tekevät nykyään, vuonna 1897, samoin, koska heillä ei ole ollut kokemusta siitä koettelevasta sanomasta, joka sisältyy ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomiin. On niitä, jotka tutkivat kirjoituksia löytääkseen todistuksen siitä, että nämä sanomat ovat yhä tulevaisuudessa. He kokoavat yhteen sanomien totuudenmukaisuuden, mutta eivät anna niille niiden oikeaa paikkaa profeettallisessa historiassa. Sen vuoksi tällaiset ovat vaarassa johtaa kansaa harhaan sanomien sijoittamisen suhteen. He eivät näe eivätkä ymmärrä lopun aikaa eivätkä sitä, mihin sanomat on sijoitettava. Jumalan päivä on tulossa hiipivin askelin, mutta muka viisaat ja suuret miehet lavertelevat ”korkeammasta koulutuksesta”, jonka he otaksuvat olevan lähtöisin rajallisilta ihmisiltä. He eivät tunne Kristuksen tulemuksen merkkejä eivätkä maailman lopun merkkejä.” Sermons and Talks, osa 1, 290.

Kymmenennen jakeen teema on ”lopun aika”, ja yhdestoista luku osoittaa useita ”lopun aikoja”. Ellette ”näe ja ymmärrä” yhdestoista luvun ”lopun aikoja”, ette tiedä, milloin ”sanomat on sijoitettava”. Hän sanoo: ”on niitä, jotka tutkivat Kirjoituksia”, ja niin kuin kaikkien profeettojen kohdalla, hänen sanansa kohdistuvat viimeisiin päiviin; näin ollen viimeisinä päivinä ne, joita hän tässä yksilöi, ovat ryhmä, joka ei ymmärrä lopun aikaa, ja siten he ovat myös Aamoksen ”ihanat neitsyet”, jotka kaatuvat eivätkä enää koskaan nouse.

Luvussa yksitoista, jakeessa yksi, Darius ja Kyyros seisovat yhdessä merkitäkseen lopun ajan vuonna 1989. Kun Ptolemaios meni Babyloniin ja vei pohjoisen kuninkaan vankeuteen Egyptiin vuonna 246 eKr., mikä puolestaan esikuvasi vuotta 1798 sellaisena kuin se esitetään jakeissa seitsemästä yhdeksään, se oli ”lopun aika”. Jae kymmenen on ”lopun aika” vuonna 1989.

1798 on kahdentuhannen viidensadan kahdenkymmenen hajottamisvuoden päätepiste, jotka kohdistuivat Israelin pohjoiseen valtakuntaan ja jotka alkoivat vuonna 723 eKr. Tuhat kaksisataa kuusikymmentä vuotta myöhemmin, vuonna 538, paavius hallitsi tuhat kaksisataa kuusikymmentä vuotta aina vuoteen 1798 asti. Vuosi 1798 on ”lopun aikaa”, sillä se on sekä niiden seitsemän ajan loppu että myös sen tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen vuoden sekä Danielin kahdennessatoista luvussa mainitun tuhannen kahdensadan yhdeksänkymmenen vuoden loppu. Vuosi 1798 on ”lopun aikaa”, ja sen vuoksi myös vuosi 538 on ”lopun aikaa”. Vuosi 538 on sen tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen vuoden päätepiste, jonka ajan pakanuus tallasi maahan Jumalan pyhäkön ja Hänen joukkonsa, ennen kuin paavius teki samaa työtä saman ajan.

538 merkitsee paaviuden valtaannousua, ja siten se merkitsee paaviuden valtaannousua jälleen sunnuntailain yhteydessä. Sunnuntailaki osoittaa ”lopun ajan”. Sen vuoksi sekä jae kuusitoista että jae yksi, jakeet seitsemästä yhdeksään sekä jae kymmenen kaikki merkitsevät ”lopun aikaa”. Niiden, jotka tietävät, mihin sanomat on sijoitettava, tulee ymmärtää tämä totuus. Pompeius täytti jakeen kuusitoista valloittaessaan Jerusalemin. Häntä seurasivat Julius Caesar, Augustus Caesar ja Tiberius Caesar. Jeesuksen syntymä oli ”lopun aika”, ja se tapahtui Augustus Caesarin aikana.

Silloin hänen sijaansa nousee veronkantaja valtakunnan loistoon; mutta muutamien päivien kuluttua hänet murskataan, ei vihassa eikä taistelussa. Daniel 11:20.

Kahdeskymmenes jae lisää luvun yksitoista luetteloon ”lopun ajoista”, samoin kuin keisari Tiberius, joka hallitsi Kristuksen ristiinnaulitsemisen aikana.

Ja hänen sijaansa nousee keltainen mies, jolle ei anneta kuninkuuden arvoa; mutta hän tulee rauhallisesti ja anastaa kuninkuuden viekailla houkutuksilla. Ja tulvan tavoin vyöryvät sotajoukot pyyhkäistään pois hänen tieltään ja murskataan; niin myös liiton ruhtinas. Daniel 11:21, 22.

Risti seisoo sen profeetallisen viikon keskuksessa, jonka Kristus tuli vahvistamaan monille.

Ja hän vahvistaa liiton monien kanssa yhdeksi viikoksi; ja viikon puolivälissä hän lakkauttaa teurasuhrin ja ruokauhrin, ja kauhistusten leviämisen tähden hän tekee sen autioksi aina loppuun asti, ja se, mikä on säädetty, vuodatetaan aution päälle. Daniel 9:27.

Viikon puolivälissä meillä on alku ja loppu, sillä ensimmäiset tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää päättyivät juuri siihen, missä seuraavat tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää alkoivat. Viikko vastaa pohjoista valtakuntaa vastaan langetettuja seitsemää hajotuksen aikaa, jotka kuvasivat sekä pakanuuden että paaviuden suorittamaa pyhäkön ja sotajoukon talleamista.

Sitten minä kuulin erään pyhän puhuvan, ja toinen pyhä sanoi sille eräälle pyhälle, joka puhui: Kuinka kauan kestää näky jokapäiväisestä uhrista ja hävityksen rikkomuksesta, joka antaa sekä pyhäkön että sotajoukon tallattavaksi? Daniel 8:13.

538 on ”lopun aika”, ja se on linjassa ristin kanssa, joka sekin on profeetallisen ajanjakson loppu. 538 ja risti antavat kaksi todistajaa siitä, että sekä profetian alku että loppu on profeetallisesti merkitty ”lopun ajaksi”.

Jakeet kaksikymmentäyksi ja kaksikymmentäkaksi, jae kaksikymmentä, jae kuusitoista, jae kymmenen, jakeet seitsemästä yhdeksään sekä jae yksi merkitsevät kaikki ”lopun aikaa”. Jae kaksikymmentäkolme yksilöi liiton, jonka makkabealaiset juutalaiset tekivät pakanallisen Rooman kanssa vuosina 161–158 eKr. Hasmonealaisdynastian historia heidän ensimmäisestä taistelustaan aina heidän loppuunsa Jerusalemin hävityksessä vuonna 70 jKr. saakka kuvaa luopioprotestantismia Yhdysvalloissa alkaen vuodesta 1844, joka on aikaprofetian päättymisen ja sen tähden ”lopun aika”, ja päättyen sunnuntailakiin, jota vuosi 70 jKr. edustaa.

Jae kaksikymmentäkolme osoittaa ”lopun ajan” vuonna 167 eKr. Modeinin taistelussa sekä myös vuonna 70 jKr., jotka ovat esikuvia vastaavasti vuodesta 1844 ja sunnuntailaista. Jae kaksikymmentäkolme, jakeet kaksikymmentäyksi ja kaksikymmentäkaksi, jae kaksikymmentä, jae kuusitoista, jae kymmenen, jakeet seitsemästä yhdeksään sekä jae yksi kaikki merkitsevät ”lopun ajan”.

Jae 24 yksilöi pakanallisen Rooman kolmensadankuudenkymmenen vuoden herruuden ja merkitsee siten sekä alun vuonna 31 eKr. että lopun vuonna 330 ”lopun ajaksi”. Jakeet 27 ja 29 yksilöivät tuon ajanjakson sekä alun että lopun, joten jae 24, jae 27, jae 29, jae 23, jakeet 21 ja 22,

jae 20, jae 16, jae 10, jakeet 7–9 ja jae 1 merkitsevät kaikki ”lopun ajan”.

Kolmaskymmenesensimmäinen jae osoittaa vuoteen 538, jolloin hävityksen kauhistus asetettiin, ja jakeet kolmekymmentäkuusi ja neljäkymmentä osoittavat vuoden 1798 ”lopun ajaksi”. Vuosi 538 jakeessa kolmekymmentäyksi ja vuosi 1798 jakeissa kolmekymmentäkuusi ja neljäkymmentä, jakeet kaksikymmentäseitsemän ja kaksikymmentäyhdeksän, jae kaksikymmentäneljä, jae kaksikymmentäkolme, jakeet kaksikymmentäyksi ja kaksikymmentäkaksi, jae kaksikymmentä, jae kuusitoista, jae kymmenen, jakeet seitsemästä yhdeksään sekä jae yksi merkitsevät kaikki ”lopun aikaa”.

”Lopun aika” mainitaan kolmestoista kertaa ennen neljättäkymmenettä ensimmäistä jaetta, joka on sunnuntailaki, ja jälleen eräs toinen ”lopun aika”, samoin kuin neljäskymmenes viides jae, jolloin paavi tulee loppuunsa ilman auttajaa. Viidettätoista kertaa ”lopun aika” sijoittuu yhdenteentoista lukuun. Kymmenennen jakeen teema on ”lopun aika”. Se edustaa niitä totuuksia, jotka avataan sinetistä sadan neljänkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikana.

Jatkamme seuraavassa artikkelissa.